

Редитељ Кокан Младеновић изјавио је да без свести грађана о томе колико је друштво „посрнуло“, без преузимања одговорности и суочавања са сопственим грешкама, неће бити могуће кренути у поправљање стања у земљи.

Младеновић је у интервјуу за електронски билтен Синдиката „Независност“ рекао да владајућа гарнитура у Србији није дошла на власт „војним ударом, пучем, или било који насилним превратом“, већ су то „леgitимно изабрани представници већинског дела народа који је изашао на изборе“.

„Самим тим, они више говоре о нама самима, него о себи. Ако су те моралне наказе, ти Вучићи, Вулини, Дачићи, Гашићи, Јутке и остали легитимно изабрани представници једног народа, онда тај народ мора да се дубоко запита над својом демократском свешћу. Да, то ружно одело које Србија носи, скројили смо сами себи и оно се неће променити док се не промени свест грађана о значају демократије, функционисању

институција система, поштовању закона“, казао је Младеновић.

Он је додао да његова представа „ПАД“, коју су синдикалци из УГС „Независност“ могли да погледају синоћ у Београду, „спада у оне представе које, једноставно, морају да буду направљене“.

„Како је могуће да 53 радника страдају на радном месту током протекле године, а да за то нико није ухапшен, кажњен, да просто не постоје никаква права тих страдалника на чијим се костима зидају неолибералне кич-палате“, упитао је Младеновић.

Он је додао да су радници у Србији у таквом положају да „престају да буду чак и обесправљени прекаријат“, те постају „глинени голубови у мутним пословима државног врха и грађевинске мафије“, о чему је, према његовом мишљењу, потребно „проговорити на сав глас“.

„Страдања радника, тако честа и тако олако скрајнута из сфере медија, јавног живота и институција система, могла би и морала бити она преломна тачка у којој ће почети борба за рушење једног система који се, у својој бахатости, незнању и алавости игра са животима својих грађана“, оценио је Младеновић.

Како је казао, Први мај – Међународни празник рада, је датум када би радници морали да кажу „доста“, али је проблем и у томе што међу представницима „опозиционе сцене“ још нема никога ко би могао да каже шта ће бити након силаска са власти „криминално-интересне групе која влада државом“.

Он је додао да је синдикална борба у Србији нужна, али да би она морала да почива на осећању заједништва и општег добра.

„Управо су та два појма већ деценијама унижавана и уништавана у земљи у којој живимо. Претворили смо се у земљу саможивих, где свако гледа како да уграби за себе, да преживи, да буде боље њему и његовима. Понижавајући услови рада нису као одговор добили масовне радничке протесте. Напротив, направљен је систем који вам свакога

дана говори – ако ви нећете да радите под овим понижавајућим условима, има ко хоће“, казао је Младеновић.

Према његовим речима, у Србији је тек неколицина слободних градова – Шабац, Параћин, Свилајнац.

„Кад кажем ‘слободних’, уистину то и мислим. Остатак Србије је окупиран од стране једне самопрокламоване криминогене групе, која, газећи устав и законе, граби и отима за себе и која се немилосрдно обрачунава са неистомишљеницима. Самим тим су те оазе слободе драгоценије“, оценио је он.

Представа „ПАД“ рађена је са Центром за културу Свилајнац, где је и одржана премијера у децембру 2018, текст је са Младеновићем писала и Бранислава Илић, а причу о радничкој класи у данашњој Србији преносе глумци Бранислав Трифуновић, Нина Нешковић и Јелена Благојевић.

Представа је посвећена погинулим радницима у Србији, где је у кратком временском периоду страдало више од 50 људи на градилиштима.

(Бета)